

Sygn. akt I CZ 124/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa K. M.

przeciwko A. D., E. G.-D., E. P., M. X., Z. S., J. G., A. K., [...] C. S.A. w W.

i Miastu W.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 stycznia 2016 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki K. M., wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 30 czerwca 2014 r. Odrzucenie to nastąpiło z powodu nieuiszczenia przez powódkę w terminie opłaty od skargi (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca podniosła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z 2005 r. i wywodziła, że odrzucenie skargi nastąpiło przedwcześnie jeszcze przed rozpoznaniem uzasadnionego wniosku skarżącej o zwolnienie jej od kosztów postępowania (wniosku z dnia 13 lutego 2015 r.). W ocenie skarżącej, odrzucenie tego wniosku postanowieniem z dnia 3 marca 2015 r. nastąpiło bez jego merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powódki została odrzucona z tego powodu, że powódka nie wniosła opłaty od tej skargi po częściowym zwolnieniu jej od konieczności wniesienia takiej opłaty (postanowienie z dnia 17 stycznia 2015 r., k. 1095 akt sprawy i zwolnienie ponowne powyżej kwoty 3000 zł). Powódka została wezwana w dniu 5 marca 2015 r. do uzupełnienia braku skargi w postaci uiszczenia tej kwoty pod rygorem odrzucenia skargi. W dniu 3 marca 2015 r. zapadło postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych z dnia 13 lutego 2015 r. (k. 1137 akt sprawy).

W zażaleniu skarżąca domagała się m.in. uchylenia zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu skargi. Jednocześnie cały wywód tego środka odwoławczego skierowany był na to, że nie zaszły wystarczające przesłanki do tego, aby na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 2005 r. odrzucić kolejny wniosek o zwolnienie powódki od uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej.

Zgodnie z art. 380 k.p.c., sąd drugiej instancji (w tym Sąd Najwyższy) na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia Sądu pierwszej instancji,

które nie podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Niewątpliwie postanowienie o odrzuceniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych z dnia 3 marca 2015 r. miało wpływ na ostateczne rozstrzygnięcie dotyczące dopuszczalności skargi kasacyjnej. Problem jednak w tym, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że niezbędnym warunkiem rozpoznania niezaskarżalnych postanowień, które miały wpływ na wynik sprawy jest zamieszczenie w środku odwoławczym stosownego wniosku o takie rozpoznanie (art. 380 k.p.c.). Odnosi się to przede wszystkim do środków odwoławczych wnoszonych przez zawodowych pełnomocników (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2006 r., I Cz 53/06, I C 2007, nr 12, s. 49).

W związku z tym, że z treści wniesionego zażalenia nie wynika także i to, iż skarżąca podważa samo rozstrzygnięcie w postaci odrzucenia skargi (a powołuje się tylko na jego przedwczesność), należało oddalić zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ § 1 k.p.c.).